

ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΣ ΚΟΛΠΟΣ ...ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ

- Δημοσίευση: drjimmy0368

Είμαι γέννημα θρέμμα και ανάθρεμμα της ηπειρώτικης γης. Γεννήθηκα στην Άρτα, έκανα τα πρώτα πνευματικά –γνωστικά βήματα εκεί και ολοκληρώνω τις λυκειακές μου σπουδές αρκετά μακριά από την πατρίδα μου, στο λύκειο της Ιεράς Μονής Βελλάς. Αντιμετωπίζω με αγάπη και σεβασμό την ηπειρώτικη φύση και ενδιαφέρομαι να ψάχνω να μαθαίνω και να σκέφτομαι με παρέα την κιθάρα μου ως επίδοξος καλλιτέχνης μικρού βεληνεκούς.

Έτσι ως καλλιτεχνική φύση θα πάω κόντρα στο πρέπει και θα γράψω για ένα θέμα περιβαλλοντικό που αφορά τη γενέτειρά μου.

Αν και η περιβαλλοντική εκπαίδευση που προσφέρεται σε εμάς τους μαθητές είναι ελλιπής, σαν Δον Κιχώτης ξεκίνησα μια έρευνα για τον Αμβρακικό κόλπο, για τον οποίο τόσα πολλά έχουν γραφεί στον τοπικό τύπο. Για μένα είναι το σπίτι μου : εκεί έμαθα να κολυμπώ, να ψαρεύω, να ονειρεύομαι, να τραγουδώ, να ψέλνω. Εκεί ξεκουράζω την ψυχή και το μυαλό μου...

Έμαθα λοιπόν πως το πρόβλημα έλλειψης οξυγόνου που αντιμετωπίζει ο κόλπος αυτός οφείλεται στα πολλά οργανικά φορτία που δέχεται. Σαν μικρότερος μαθητής θυμάμαι το μαζικό θάνατο χιλιάδων τόνων ψαριών στις μονάδες ιχθυοκαλλιέργειας στον Αμβρακικό εξαιτίας του προβλήματος αυτού, και την τεράστια οικονομική ζημιά της μικρής τοπικής κοινωνίας. Το ενθαρρυντικό είναι πως κατατέθηκαν πολλές λύσεις από ευαίσθητους και ειδήμονες: άνοιγμα του στομίου του κόλπου, απονιτροποίηση του κάμπου, βιολογικοί καθαρισμοί, έλεγχος των μονάδων που δραστηριοποιούνται στην ευρύτερη περιοχή.

Όμως αυτό δεν είναι το μόνο πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο κόλπος μας. Τα λιπάσματα και τα απόβλητα που απορρέουν στον Αμβρακικό προκαλούν την αναρίθμητη παρουσία φυκιών που τα βγάζουν κατά τόνους οι αλιείς με τα δίχτυα τους. Το πρόβλημα αυτό γνωστό ως ευτροφισμός προκαλεί συνθήκες θανατηφόρες για πολλά θαλάσσια είδη και μάλιστα οι ψαράδες αναφέρουν ότι χρειάζεται τέσσερις μέρες να ξεραθεί και να αποκολληθεί από τα δίχτυα.

Αρκετοί συγγενείς φίλων μου ταλαιπωρούνται από τα παραπάνω προβλήματα. Μου κάνει όμως ιδιαίτερη εντύπωση πως οι άνθρωποι αυτοί κάθε μέρα την αντιμετωπίζουν με αισιοδοξία και καταβάλλουν τον ίδιο κόπο για να ζήσουν τις οικογένειές τους επιδεικνύοντας τον ίδιο σεβασμό και αγάπη για τον κόλπο αυτό που, όπως λένε, είναι η προέκταση του εαυτού τους . Μάθημα ζωής έχω πάρει αρκετές φορές από αυτούς τους βιοπαλαιστές και αν και μου λείπει όλη την εβδομάδα ο τόπος μου, αφού σπουδάζω μακριά του, έμαθα να αντλώ δύναμη από το πλούσιο φυσικό περιβάλλον στο οποίο έχω την τύχη να ζω.

Μάλιστα θυμάμαι αυτό που έγραψαν οι συγγραφείς στο σημείωμά τους στο πρόγραμμα της παράστασης «Το Τραγούδι της Γης» που είχα παρακολουθήσει στο ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης στην Αθήνα:

«Υπάρχει λοιπόν μία μυστική σύνδεση ανάμεσα στον Άνθρωπο, τη Φύση και την Αγάπη! Πότισε με Αγάπη τις σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις σου και τότε θα δεις τον κόσμο γύρω σου να ομορφαίνει!»... «Παλάτι μου είναι ο γαλανός ουρανός. Πλούτη μου είναι τα δροσερά

νερά και οι καρποί της Φύσης. Δύναμη μου είναι τα πράσινα δάση και το οξυγόνο. Μοιράζομαι αυτά τα Δώρα της Γης με όλα τα πλάσματά της, που είναι αδέλφια μου. Δράκε της Αδιαφορίας έφτασε το τέλος σου!»

Μια αγκαλιά από τη γη
κι απ' το νερό γλυκό φιλί
από τον ήλιο ζεστασιά
αγάπη μέσα στην καρδιά

... «Έρχονται κι άλλοι! Δεν είμαστε πια μόνοι! Γινόμαστε όλο και περισσότεροι! Μαζί θα χτίσουμε έναν κόσμο όμορφο και υγιή, γεμάτο αρμονία και αγάπη! Έναν κόσμο γεμάτο ανθρώπους που πραγματικά ενδιαφέρονται!»